

Chambre des Représentants

SESSION 1985-1986

12 MARS 1986

PROJET DE LOI

portant modification de l'arrêté royal du 30 septembre 1937 relatif à la création d'un Institut national de Crédit agricole

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'unique article de ce projet de loi vise l'adaptation du plafond des engagements de l'I.N.C.A. Ce plafond a été fixé par la loi du 5 décembre 1979 à 28 milliards de francs avec la possibilité de le porter à 40 milliards de francs par arrêté royal. Cela fut fait par l'arrêté royal du 3 mai 1983.

Depuis lors, ce montant a été largement dépassé (les engagements s'élèvent actuellement à ± 59 milliards de francs).

Cette régularisation était indispensable depuis un certain temps mais il a été estimé nécessaire de clarifier préalablement la situation de l'I.N.C.A. Cette question prioritaire a abouti à une opération d'assainissement sur base de l'article 3, premier alinéa, des statuts de l'I.N.C.A. : « L'Etat garantit le fonctionnement de l'I.N.C.A. ».

Les organes de tutelle étaient confrontés au choix difficile entre deux options : ou bien fusionner l'I.N.C.A. avec un organisme public de crédit ou bien le faire absorber par un organisme public plus important, cela afin d'assurer une meilleure gestion et une meilleure surveillance des crédits octroyés dans le secteur agricole ou para-agricole, ou bien encore assurer la survie de l'I.N.C.A. pour ne pas perdre la clientèle agricole.

La solution finalement retenue assurera, sous certaines conditions, le maintien de l'I.N.C.A. comme organisme autonome. Cette résolution impliquait que l'I.N.C.A. contracte un emprunt consortial auprès de la C.G.E.R. et de la S.N.C.I., deux organismes financiers publics particulièrement compétents en matière de crédits industriels, et ce, pour un montant égal au total des pertes probables à la date du 31 décembre 1984, à savoir 2 milliards de francs.

Pendant la durée de l'emprunt de 10 ans, l'Etat versera annuellement à l'I.N.C.A. une dotation égale au montant du principal

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1985-1986

12 MAART 1986

WETSONTWERP

tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 september 1937 houdende oprichting van een Nationaal Instituut voor Landbouwkrediet

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het enig artikel van dit wetsontwerp beoogt de aanpassing van het grensbedrag der verbintenissen van het N.I.L.K. Door de wet van 5 december 1979 werd het plafond der verbintenissen van het N.I.L.K. gebracht op 28 miljard frank met de mogelijkheid het bedrag bij koninklijk besluit op 40 miljard frank te brengen. Dit laatste is gebeurd bij koninklijk besluit van 3 mei 1983.

Ondertussen werd ook dit bedrag ruimschoots overschreden (momenteel belopen de verbintenissen ± 59 miljard frank).

Sinds geruime tijd bestond de noodzaak om deze toestand recht te zetten. Nochtans heeft men tot nu gewacht om dit wetsontwerp in te dienen. De reden ligt voor de hand : vooraleer het grensbedrag der verbintenissen te verhogen, was het noodzakelijk klaarheid te scheppen in de toestand van het N.I.L.K. Er werd prioritair een oplossing gezocht voor deze moeilijkheden, wat resulteerde in een saneringsoperatie gesteund op artikel 3, eerste lid, van de statuten van het N.I.L.K. : « De Staat waarborgt de werking van het N.I.L.K. ».

De voorgedij-instanties stonden voor deze moeilijke keuze : diende het N.I.L.K. te worden gefusioneerd met een andere openbare kredietinstelling of opgeslorpt door een grotere, met het oogmerk een bredere basis tot stand te brengen in het beheer en in de opvolging van kredieten toegekend in de landbouw en de para-agrarische sector of diende het voortbestaan van het N.I.L.K. te worden bestendigd uit vrees de landbouwelclenteel te verliezen.

Uiteindelijk werd gekozen voor een oplossing waarbij, mits enige correctie, in hoofddoel voor een autonoom verder bestaan van het N.I.L.K. werd geopteerd. Praktisch hield dit in dat het N.I.L.K. bij twee andere openbare kredietinstellingen, bevoegd inzake industriële kredieten, de A.S.L.K. en de N.M.K.N., een consortiale lening aanging voor een bedrag gelijk aan het totaal van de per 31 december 1984 berekende vermoedelijke verliezen, nl. 2 miljard frank.

Gedurende de ontleningsperiode van 10 jaar stort de Staat aan het N.I.L.K. jaarlijks een dotatie gelijk aan de jaarlijkse terugbe-

à rembourser majeure d'une partie des intérêts. Les versements correspondant au montant du principal à rembourser serviront à couvrir les pertes effectives après apurement des créances douteuses. Les bailleurs de fonds, à savoir la C.G.E.R. et la S.N.C.I., ont reçu l'assurance de pouvoir proposer, chacun, un représentant spécialisé en matière de crédits au sein du conseil d'administration de l'I.N.C.A.

De cette façon, on a évité que l'avoir propre de l'I.N.C.A. soit entamé et on a pris en même temps des mesures nécessaires pour renforcer la gestion de l'organisme. Ces mesures, qui doivent aboutir à un assainissement réel de l'I.N.C.A., ont été établies dans une convention entre l'Etat et les organismes de crédit concernés.

L'exécution de la garantie de l'Etat à concurrence des pertes citées a fait l'objet d'une convention séparée. Les principes en sont :

A la date du 31 décembre 1984 la comptabilité de l'I.N.C.A. prévoyait certains actifs dont la partie non récupérable était estimée à 1 737 600 000 francs pour les créances douteuses proprement dites et à 245 000 000 de francs pour les moins-values sur l'actif immobilisé.

Au moyen d'une ligne de garantie, l'Etat permet à l'I.N.C.A. d'amortir les pertes sur les créances reconnues comme douteuses au fur et à mesure que ces pertes deviennent effectives ainsi que de les imputer sur la provision qui se formera progressivement par les prévisions budgétaires annuelles à charge du budget du Ministère de l'Agriculture.

Une fois l'opération d'assainissement terminée et toutes les créances apurées, une situation générale sera établie et une destination définitive sera donnée aux provisions non utilisées dont question ci-dessus.

Quatre conventions de prêt au total seront conclues chacune pour un montant de 500 millions de francs. La première convention a été signée le 18 octobre 1985. Les autres conventions suivront en 1986, 1987 et 1988. Ces prêts seront employés par l'I.N.C.A. aux fins d'investissement. Le produit de ces investissements compensera la perte découlant des créances douteuses. Cette mesure vise surtout à supprimer le handicap financier auquel les dirigeants du nouvel I.N.C.A. auraient été confrontés si les choses avaient dû en rester où elles étaient.

Maintenant que l'I.N.C.A. peut prendre un nouveau départ grâce à l'aide financière, il est absolument nécessaire d'augmenter le plafond des engagements, lesquels s'élèvent déjà à 59 milliards de francs (tandis que le plafond autorisé est de 40 milliards de francs). Ce dépassement a d'ailleurs mis l'I.N.C.A. dans une position inconfortable étant donné que les clients et les autres organismes financiers publics hésitent pour savoir si tous les engagements sont bien garantis par l'Etat.

L'unique article de cet avant-projet vise donc à porter le plafond légal des engagements de l'I.N.C.A. à 65 milliards de francs avec — comme d'habitude — la possibilité pour le Roi de porter ce montant à 80 milliards de francs par libération successive de trois tranches de cinq milliards de francs chacune.

Pour accord :

Le Ministre des Finances,

M. EYSKENS.

Le Secrétaire d'Etat à l'Agriculture,

P. DE KEERSMAEKER.

taling in hoofdsom vermeerderd met een gedeelte van de intrestlasten. De stortingen in hoofdsom dienen dan tot dekking van de effectieve verliezen na aanzuivering van de dubieuze kredietdossiers. De geldschietters, de A.S.L.K. en de N.M.K.N., kregen daarbij toegezegd dat zij elk een vertegenwoordiger, gespecialiseerd in het beheer van kredieten, in de raad van beheer van het N.I.L.K. mochten voordragen.

Op deze wijze werd er voorkomen dat het eigen vermogen van het N.I.L.K. werd aangetast en werden tegelijkertijd de nodige maatregelen voorzien om het beheer van de instelling te versterken. Deze principes die moeten leiden tot een daadwerkelijke sanering van het N.I.L.K. werden vastgelegd in een conventie afgesloten tussen de Staat en de betrokken kredietinstellingen.

De uitvoering van de staatswaarborg ten belope van de geciteerde verliezen heeft het voorwerp uitgemaakt van een afzonderlijke conventie. De principes zijn de volgende :

Op 31 december 1984 bevatte de stand der boekhouding van het N.I.L.K. sommige activa waarvan het niet-recupereerbaar gedeelte werd geschat op 1 737 600 000 frank voor de eigenlijke dubieuze schuldvorderingen en 245 000 000 frank voor de minwaarde op de vaste activa.

De Staat stelt door middel van een toegekende waarborglijn het N.I.L.K. in de mogelijkheid, naarmate effectief verliezen worden geleden op de als dubieus erkende schuldvorderingen, deze verliezen af te schrijven op de provisie die progressief wordt gevormd door jaarlijkse budgettaire voorzieningen lastens de begroting van het Ministerie van Landbouw.

Nadat de saneringsoperatie zal beëindigd zijn en alle vorderingen aangezuiverd zal een algemene stand van zaken worden opgemaakt waarbij een definitieve bestemming zal worden gegeven aan ongebruikte provisies waarvan sprake hiervoren.

Er zullen in totaal vier leningsovereenkomsten worden afgesloten elk voor een bedrag van 500 miljoen frank. De eerste leningsconventie werd ondertekend op 18 oktober 1985. In 1986, 1987 en 1988 zullen de andere conventies volgen. Deze leningen kunnen door het N.I.L.K. aangewend worden voor beleggingsdoel-einden en de opbrengst ervan zal de inkomstenderving voortvloeiend uit de dubieuze debiteuren compenseren. Deze maatregel is vooral bedoeld om de financiële handicap weg te nemen waarmee de beleidsinstanties van het nu gesaneerde N.I.L.K. zouden zijn geconfronteerd geweest indien men de zaken gewoon op hun beloop zou hebben gelaten.

Nu het N.I.L.K. met nieuwe financiële kracht van start kan gaan, is het dan ook dringend noodzakelijk het grensbedrag van de verbintenissen op te trekken, bedrag der verbintenissen dat nu reeds 59 miljard frank belooft (terwijl slechts 40 miljard frank toegelaten is). Ook deze overschrijding heeft het N.I.L.K. in een vervelende positie gebracht t.o.v. haar cliënten en andere financiële instellingen die bij haar aandringen te bevestigen dat al haar verbintenissen door de Staat gewaarborgd zijn.

Het enig artikel van dit wetsontwerp is er dan ook op gericht het wettelijk plafond van de verbintenissen van het N.I.L.K. meteen op te trekken tot 65 miljard frank met de mogelijkheid voor de Koning, zoals gebruikelijk, dit bedrag te verhogen tot 80 miljard frank door het opeenvolgend vrijgeven van drie tranches van telkens vijf miljard frank.

Voor akkoord :

De Minister van Financiën,

M. EYSKENS.

De Staatssecretaris voor Landbouw,

P. DE KEERSMAEKER.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT

Le Conseil d'Etat, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre des Finances, le 22 janvier 1986, d'une demande d'avis, *dans un délai ne dépassant pas trois jours*, sur un projet de loi « portant modification de l'arrêté royal du 30 septembre 1937 relatif à la création d'un Institut national de Crédit agricole », a donné le 24 janvier 1986 l'avis suivant :

Le projet n'appelle pas d'observation.

La chambre était composée de

MM. :

J. LIGOT, *président de chambre*;

Ch. HUBERLANT,

A. VANWELKENHUYZEN, *conseillers d'Etat*;

Mme :

R. DEROY, *greffier*.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. A. VANWELKENHUYZEN.

Le rapport a été présenté par M. G. PIQUET, premier auditeur.

Le Greffier,
(s.) R. DEROY.

Le Président,
(s.) J. LIGOT.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De Raad van State, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 22ste januari 1986 door de Minister van Financiën verzocht hem, *binnen een termijn van ten hoogste drie dagen*, van advies te dienen over een ontwerp van wet « tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 september 1937 houdende oprichting van een Nationaal Instituut voor Landbouwkrediet », heeft de 24ste januari 1986 het volgend advies gegeven :

Bij het ontwerp zijn geen opmerkingen te maken.

De kamer was samengesteld uit

de HH. :

J. LIGOT, *kamervoorzitter*;

Ch. HUBERLANT,

A. VANWELKENHUYZEN, *staatsraden*;

Mevr. :

R. DEROY, *griffier*.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de heer A. VANWELKENHUYZEN.

Het verslag werd uitgebracht door de heer G. PIQUET, eerste auditeur.

De Griffier,
(get.) R. DEROY.

De Voorzitter,
(get.) J. LIGOT.

PROJET DE LOI

BAUDOUIN, ROI DES BELGES,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre des Finances,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre des Finances est chargé de présenter en Notre nom aux Chambres législatives le projet de loi dont la teneur suit :

Article unique.

L'article 3, deuxième alinéa, de l'arrêté royal du 30 septembre 1937 relatif à la création d'un Institut national de Crédit agricole, modifié par la loi du 5 décembre 1979, est remplacé par l'alinéa suivant :

« Les engagements de l'Institut ne peuvent à aucun moment dépasser soixante-cinq milliards de francs. Le Roi peut élever ce montant à quatre-vingt milliards de francs par libération de trois tranches de cinq milliards de francs chacune. »

Donné à Bruxelles, le 7 mars 1986.

BAUDOUIN.

PAR LE ROI :

Le Ministre des Finances,

M. EYSKENS.

Le Secrétaire d'Etat à l'Agriculture,

P. DE KEERSMAEKER.

WETSONTWERP

BOUDEWIJN, KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, ONZE GROET.

Op de voordracht van Onze Minister van Financiën,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN Wij :

Onze Minister van Financiën is gelast in Onze naam bij de Wetgevende Kamers het ontwerp van wet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Enig artikel.

Artikel 3, tweede lid, van het koninklijk besluit van 30 september 1937 houdende oprichting van een Nationaal Instituut voor Landbouwkrediet, gewijzigd door de wet van 5 december 1979, wordt vervangen door het volgende lid :

« De verbintenissen van het Instituut mogen op geen enkel ogenblik vijftien miljard frank overschrijden. De Koning kan dit bedrag op tachtig miljard frank brengen door vrijmaking van drie tranches van elk vijf miljard frank. »

Gegeven te Brussel, 7 maart 1986.

BOUDEWIJN.

VAN KONINGSWEGE :

De Minister van Financiën,

M. EYSKENS.

De Staatssecretaris voor Landbouw,

P. DE KEERSMAEKER.